

ГАЗЕТА ВЫХОДЦІЦ РАЗ У ТЫДЗЕНЬ — ЦАНА 30 Н. ФЭН.

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
"LA PATRIE"DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
"DAS VATERLAND"THE WHITERUTHENIAN NEWSPAPER
"THE FATHERLAND,"

№ 49 (383)

Нядзеля, 8 сіння 1957 г.

ГОД ВЫДАННЯ 11

Гэтак хвальшуецца гісторыя

У нумары першым «Весьцяў Акадэміі Навук БССР — Сэрыя грамадзкіх наўку» за бягучы год сбера-караспандонд Акадэміі навук БССР С. Маргунскі зъмлівасці артыкул пад назовам «Згісторыі ўтварэння Беларускай савецкай дзяржаўнасці». Гэты артыкул зваротна на сябе ўзвы ў звязку з прычынай:

гэта ў першую чаргу, што аўтар успамінае шмат фактаў з гісторыі беларускага народу часоў грамадзянскай вайны, пра якія зусім не гаварылася на працягу шматлікіх гадоў расейска-бальшавіцкага панавання, і ў другую, — што ў сваіх высынавах ён даўёдка разыходзіцца з тымі пададзенымі фактамі, не гаворачы ўжо пра знарок замоўчаныя. І галоўна супярочны і незразумелы канчатковы вывад, які гучыць наступна: «Голькі пры паставленні дапамозе ўсіх народу нашай шматнацыйнай краіны і ў першую чаргу вялікага расейскага народу, пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі, пры паставленных клопатах і асабістай увазе В. I. Леніна беларускі народ у жорсткай барацьбе зь іншаземнымі інтарэнтамі, белагвардзеямі, буржуазнымі нацыяналістамі і іншымі ворагамі працоўнага народу ў 1918—1920 гг. змог адстаяць сваю свабоду і незалежнасць, упяршыню ў шматякоўскай гісторыі стварыць сваю самастойную дзяржаўнасць...» (б. 32-33).

Пакідаючы збоку даніну аўтара «ленинскай нацыйнай падшыткы» камуністычнай партыі і расейскому народу, які быццам-бы даў Беларусам іхнюю дзяржаўнасць, зъвернемся да канкрэтнага матар'яту.

На бачынках 13 і 14 С. Маргунскі гаворыць, што ў Беларусі ў Захоўнім фронце «за палітыку брацкага адзінства народу Рәсей» працавалі ў вялікую палітычную работу па заданню ЦК кампартыі старыя бальшавікі М. В. Фрунзе, Л. М. Кагановіч, А. Ф. Мясінікай, што працоўныя масы Беларусі стаялі за Савецкую Сацыялістычную Рэспубліку (ведама Расейскую) і што ў тоі час «буржуазныя і дробна-буржуазныя нацыйнайстичныя элементы ўсім сіламі змагаліся за стварэнне буржуазно-дэмакратычнай Беларусі». Гэтыя элементы, у тым ліку і «Беларуская Сацыялістычна Грамада, наладзілі з адзінанедзялімаўскім земскім і гарадскімі самакіраўніцтвамі, пасыпалі свае дэлегаты да Часовага Ураду Кернанска ў справе стварэння аўтаномнае Беларусі, што нарошице іх моцна скампрамітавала ў ваччу беларускага народа. Адным словам, паводле аўтара, беларуская ідзя ляжала на лапатках. З кастрычніцкімі пераваротамі ў Петраградзе савецкая ўлада аўгаматычна ўстаўлівіла ёю на Беларус. Пра скліканыя і прабег Першага Усебеларускага Кангрэсу аўтар нічога не гаворыць, успамінаючы толькі, што такі звяз (у чужаслоўі) адбыўся ў канцы 1917 году і што ён быў «распушчаны» як варожы савецкай уладзе (б. 18).

Справу аўвешчаныя Беларускай Народнай Рэспублікі ў сакавіку 1918 г. С. Маргунскі звязвае зя нямецкай агенцтвай (Б. 18), не ўспамінаючы ні слова пра тое, што нямецкія ўлады, таксама як і савецкі ўрад на чале з Ленінам, ставіліся варожа да ідэі незалежнасці Беларусі. Ён не ўспамінае таксама ні слова пра Берасцейскі расейска-нямецкі дагавор, каторым разразалася жывое цэла. Беларусі, затое цвердзіць ўсіцяж, што «працоўныя Беларусі ня прызнавалі Рады Беларускай Народнай Рэспублікі, лічачы сябе неразрывна звязанымі ў вадной працоўнай сім'і з саводнай Расейскай Савецкай Рэспублікай» (б. 19).

Але вось начала шыло вылизіць зь мішка. На тэй-же 19 бачыны аўтар ні з таго і з сяго сцвярджае: «Праходзівшая 30-31 сіння 1918 г. VI абласная Паўночна-Захоўнія канфэрэнцыя РКП(б), улічаючы, што на ёй быўлі прадстаўлены поўнасцю ўсе партый-

СССР (1917—1924), выдадзенага ў 1949

годзе пад рэдакцыяй Э. Б. Генкінай. У звязах да гэтага зборніку, на бачынцы 454, зусім адкрыта сказана: «Звяз дадзеніяў выступленынам замаскаваных воўрагаў народу (Жылуноўчы, Чарвякову і іншым, што дамагаліся асобнай незалежнай камуністычнай партыі Беларусі). Плюс да гэтага іхня тэрытарыяльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Беларусы, дзеля добра «рэвалюцыі», зракліся свае незалежнасці з «выхаздамі пажаданыне на аўдэнаны рабочых. Летувы Беларусі для пасыльных дамаганьні! С. Маргунскі трывае да аднаканцавы пра «волю народу», бо ён верыць (б. 22), што яшчэ ў сіння 1918 году Б

